

Arrestnummer C1662 /2013
Repertoriumnummer 2013/1577
Datum van uitspraak 03 april 2013
Rolnummer 2012/CO/643
Notienummer parket-generaal

uitsluitend voor
bestuurlijke inlichting –
– bezochten van inwendige
zaak

Uitspraak

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

tegen

810

zaakvoerder
geboren te op
wonende te
Belg

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. loco mr.
beiden advocaat bij de balie van

1. Ten laste gelegde feiten

Te tussen 1 november 2006 en 15 mei 2007

op de percelen gelegen te
gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van

eigendom van , geboren te)
op 15 juni 1931, weduwenaar van
ingevolge akte van afstand verleden door notaris te
, dd. 14 april 1967, uit hoofde van de nalatenschap van
, overleden te | op

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke
Ordering,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in
strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of verstrijken van
de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de
vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben verricht, zoals
bepaald bij artikel 4.2.1.6° (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de
hoofd functie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze
functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd
aangemerkt), namelijk

het wijzigen van de functie 'landbouw in de ruime zin' naar de functie
'industrie en ambacht' m.n. door het uitbaten van een metaalverwerkend
bedrijf (het bewerken van inox op maat voor o.a. keukeninrichtingen,

trappen, leuningen, badkamer, winkelinrichting, horeca) in een gebouw van een voormalig serrecomplex,

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par.1, 146,1^o- 3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken 3de kantoor te dd. 9.11.2011 boek

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 26 april 2012 door de beklagde tegen al de beschikkingen
- op 27 april 2012 door het Openbaar Ministerie tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 16 april 2012 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, waarbij beslist werd:

VEROORDEELT:

- beklagde, hoofdens het hem ten laste gelegde felt tot een geldboete van TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, vermeerderd met 50 decimes, en gebracht op 150,00 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende 141,74 EUR en tot een vergoeding van 32,27 EUR.

Zegt dat de geldboete van 2.500 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 13.750 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden;

Beveelt dat de percelen gelaten te gekadastreerd als _____ In hun oorspronkelijke staat zullen hersteld worden, namelijk door staking van het strijdig gebruik en verwijdering van de machines, binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de werken hiervoor bevolen

Dat de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 12 september 2012 en 6 maart 2013.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Motivering ten gronde

4.2.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengaving van de eerste rechter, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen.

2. Tevergeefs wil beklaagde het aanvankelijk PV uit de debatten horen weren als zou er een huiszoeking gebeurd zijn zonder machtiging van de politierechter.

Vooreerst dient vastgesteld dat overeenkomstig artikel 6.1.5. VCRO de stedenbouwkundige ambtenaren toegang hebben tot de bouwplaats en de gebouwen om alle nodige opsporingen en vaststellingen te verrichten.

Slechts wanneer deze verrichtingen de kenmerken van een huiszoeking dragen is een machtiging door de politierechter nodig. In deze zaak is niet aangetoond dat de stedenbouwkundige ambtenaar het gebouw heeft betreden doch, Integendeel, dat hij, tot vaststelling van de stedenbouwkundige inbreuken, enkel foto's van buiten uit heeft genomen wat niet de kenmerken draagt van een huiszoeking. De stedenbouwkundige ambtenaar heeft in deze zaak enkel gebruik gemaakt van zijn wettig betredingsrecht.

Bovendien zijn de bij artikel 6.1.5. VCRO voorgeschreven vormvoorwaarden niet voorgeschreven op straffe van nietigheid, tast de gebeurlijk begane onrechtmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs niet aan, en ten slotte, is het gebruik van het bewijs niet in strijd met het recht op een eerlijk proces nu beklaagde zich ten volle heeft kunnen verdedigen en er bovendien andere objectieve bewijselementen voorliggen.

Er is de publiciteit voor het bedrijf van beklaagde waarin duidelijk vermeld staat dat de inox projecten in eigen atelier vakkundig uitgewerkt worden. Verder heeft beklaagde melding gedaan van een klasse drie uitbating van een inrichting voor metaalverwerking en/of -bewerking, zijnde de assemblage van inox tafels, kasten, leuning en trappen (zie stukken 14 - 16). In zijn verhoor van 30 april 2008 zegt de vader van beklaagde, dat beklaagde zijn serres gebruikt als opslagplaats en voor 'een beetje' assemblage (stuk 19). En ook beklaagde zelf geeft toe sedert eind 2006 de serre te gebruiken voor

opslag en assemblage waarbij ook (ondermeer) een portable tichaspost wordt gebruikt (stuk 21). Op 28 oktober 2010 is er een nieuwe controle geweest waaruit bleek dat beklaagde gewoon verder deed, met name het opslaan en assembleren van Inox stukken (stuk 58).

Uit het navolgend PV van 20 februari 2013 blijkt dat inmiddels alle tafels en machines voor de assemblage zijn verdwenen doch dat er nog tijdelijke opslag is van Inox onderdelen. Dat blijkt eveneens uit de door beklaagde ter terechtzitting neergelegde foto's (zijn stuk 5).

3. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een onwil om zich volledig in regel te stellen met de stedenbouwkundige verordeningen (hoewel hem sedert de zitting van 12 september 2012 daartoe de gelegenheid werd geboden),
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn,
- het stopzetten van de assemblage activiteiten (maar niet van de opslag).

Daarom werd aan de beklaagde door de eerste rechter om oordeelkundige redenen, beaamd en overgenomen door het hof, een wettige, passende en aangepaste bestraffing opgelegd.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening volledig te respecteren.

Het hof gaat niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagde afdoende te wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

4.2.2. Met betrekking tot de herstelvordering

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid heeft een eensluidend advies verleend met betrekking tot de herstelvordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarbij staking van het strijdig gebruik en de verwijdering van de machines gevorderd wordt. (stukken 28, 39-41, 48-50 en 57).

De herstelvordering is zonder voorwerp geworden in zoverre ze de verwijdering van de machines beoogde.

De omstandig gemotiveerde herstelvordering is voor het overige zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagde gepleegde misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

Dat beklaagde er louter een andere visie op na houdt is niet dienend en de ingeroepen beweringen zijn alleszins niet van aard om het hof anders te doen beslissen.

Gezien de omvang en de aard van de inbreuken brengt de herstelvordering zoals gesteld en gehandhaafd voor de beklaagde geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen.

Tevergeefs beroept beklaagde zich in conclusie op beweerde gelijkaardige inbreuken in de buurt die zouden getolereerd worden. Dit is een loutere bewering die door niets bewezen wordt. De naburige percelen liggen niet in agrarisch gebied. Er is derhalve geen schending van het gelijkheidsbeginsel of evenredigheidsbeginsel aangetoond. Beklaagde toont geen feitelijke en concrete gegevens aan waaruit zou moeten of kunnen worden afgeleid dat hij in rechte en in feite ongelijk zou behandeld worden, zonder dat er een objectieve verantwoording bestaat voor deze ongelijke behandeling. Uit zijn stuk 3, zijnde loutere publiciteit, kan niet worden afgeleid dat zijn buurman (aan welke kant?) een toegelaten en vergunde schrijnwerkerij zou uitbaten in agrarisch gebied.

Het volledig herstel in deze zaak houdt derhalve thans nog in:

- het strijdige gebruik te staken.

De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huldig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren en hem de gelegenheid te geven zijn bedrijf te herlocaliseren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 250 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huldig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 van het Strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.6°, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.6°, 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985

- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek.
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Met eenparigheid van stemmen.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis in zover:

- beklaagde schuldig werd verklaard aan de hem ten laste gelegde feiten
- beklaagde veroordeeld werd tot een geldboete van **TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO** gebracht op **DETTIENDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO** door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van **NEGENTIG DAGEN**
- beklaagde verplicht werd om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op **HONDERDVIJFTIG EURO**
- beklaagde veroordeeld werd tot de kosten, begroot op **141,74 euro**;

Wijzig het bestreden vonnis voor het overige;

Verleent aan beklaagde uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van **DRIE JAAR** vanaf heden voor een gedeelte van **TWEEDUIZEND TWEEHONDERDVIJFTIG EURO** gebracht op **TWAALFDUIZEND DRIEHONDERDVJFENZEVENTIG EURO** door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van **TACHTIG DAGEN**, zodat een gedeelte van **TWEEHONDERDVIJFTIG EURO** gebracht

op DUIZEND DRIEHONDERDVJFENZEVENTIG EURO door verhoging met 45 opdecjemen of een vervangende gevangenisstraf van TIEN DAGEN effectief blijft;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Met betrekking tot de herstellvordering

Het bestreden vonnis wijzigend,

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden in zoverre ze de verwijdering van de machines beoogde;

Verklaart de herstellvordering voor het overige gegrond als volgt:

Beveelt beklagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het staken van het strijdige gebruik

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige Inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige Inspecteur van een dwangsom van TWEEHONDERDVJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde herstelltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Veroordeelt de beklagde tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 103,28 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 03 april 2013

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier